

Vil den Europæiske Union stadig eksistere i 2018?

16. dec., 2017 – Den dybe uenighed og disharmoni, der kom frem på det netop afsluttede EU-topmøde i Bruxelles 14.-15. dec., rejser tvivl med hensyn til, om denne union vil overleve i den nærmeste fremtid. EU-kommissionspræsident Jean Claude-Junckers plan om en stor reform af unionen var ikke engang på dagsordenen på dette topmøde. Hans anden plan for at vedtage en ny immigrationsregel frem til juli 2018, for at tackle strømmen af flygtninge, der kommer til Europa, bakkes ikke op af Polen, den Tjekkiske Republik og Ungarn, der ikke accepterer Bruxelles' plan for fordeling af flygtninge via et kvotesystem mellem medlemsstaterne. I stedet afviser disse tre lande fortsat at tage flygtninge ind og foretrækker, sammen med Slovakiet, at betale Italien €36 million for at tackle »administration« af flygtningelejre i Libyen. Spørgsmål med relation til Brexit, såvel som også spørgsmålet om sanktioner mod Rusland, er stadig ikke afgjort blandt medlemsstaterne. Sanktionerne blev af EU forlænget i seks måneder med en stemme fra den fratrædende østrigske kansler Christian Kern, men FPÖ, partneren fra højrefløjen i den nye koalitionsregering i Wien, afviser sanktionerne og har meddelt, det vil nedlægge veto mod dem ved næste anledning.

EU ønsker også straffe Polen for dets afvisning af at tilpasse sine retslige reformer til Bruxelles' tankegang; EU-kommissionen har sat en deadline for forhandlinger med Polen om spørgsmålet til 20. dec., ønsker at stille Warszawa for retten og har endda truet med at suspendere Polens stemmeret i EU. Ungarn, der har sine egne kontroverser med Bruxelles, vil ikke stemme imod Polen, hvilket betyder, at EU-kommissionen ikke kan sanktionere Warszawa, fordi det ikke har opbakning fra alle de andre 26 medlemmers regeringer. Briterne vil heller ikke støtte Bruxelles. Striden med Polen kunne give

bagslag mod Bruxelles: Insidere i Warszawa mener, at Polen hellere ville forlade EU end at give efter, så polakkerne kunne være ude af Unionen om to eller tre år.

Dosmerne i Bruxelles ønsker alligevel at gå frem i overensstemmelse med sloganet, som blev fortalt til medierne af en unavngiven, højtplaceret EU-embedsmand: »Lad os reparere taget, mens solen stadig skinner – 2018 vil vise, om alle 27 medlemmer stadig står sammen som én, eller nogen holder sig udenfor.« EU-27 efter Brexit synes ikke at have megen fremtid.

Foto: Storbritanniens premierminister Teresa May og EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker under topmødet i Bruxelles, 14.-15. dec.

EU øger sit militærforsvar: Mod hvem?

12. dec., 2017 – Forsvarsministre fra EU-medlemsstaters regeringer gav i går grønt lys i Bruxelles for en fælles »forsvarsunion«, der er udformet til at forstærke koordinering inden for indkøb, effektiv planlægning, forskning og udvikling og udveksling af militære efterretninger. Danmark tilslutter sig ikke aftalen, og det gør Malta, der ikke ønsker at forpligte sig til øgede forsvarsudgifter, som det forudses af EU, heller ikke. U.K. er under alle omstændigheder ikke en del af det, eftersom det forlader EU. Af de i alt 28 EU-medlemsstater er således kun 25 en del af forsvarsunionen.

Der nævnes ingen konkret fjende, men der er næppe tvivl om, at Rusland er det land, EU-25 hævder, de forsvarer sig imod. På EU-topmødet, der finder sted om et par dage, vil sanktioner mod Rusland over spørgsmålene om det østlige Ukraine og Krim

sandsynligvis blive forlænget og bekræftet. Den anden fjende er flygtninge, der forsøger at komme til Europa over Middelhavet – hvor EU ønsker at øge sin flådeafpatruljering for at skærme kontinentet mod »uønskede« immigranter fra Afrika, Sydvest- og Sydasiens. Flygtningsespørgsmålet er ligeledes på dagsordenen på et særskilt møde mellem EU/FN og den Afrikanske Union i Bruxelles den 14. dec., og som er sammenkaldt for at drøfte, hvordan afrikanske lande kan tage deres flygtninge tilbage med assistance fra EU/FN.

»En fremtid for Europa efter euroen«

Tale af Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet, Italien, på Schiller Institutets konference i Tyskland, 25.-26. nov., 2017

Tiden er således i dag inde til, at en ny, europæisk, politisk klasse tænker over, hvad der kunne være et alternativt projekt for Europa; som kunne stille spørgsmålstejn ved den eksisterende ramme for den Europæiske Union. Som jeg sagde, så stiller vi – og jeg selv personligt, som repræsentant for det europæiske og italienske folk i Europaparlamentet – spørgsmålstejn ved denne TINA-retorik (There is No Alternative

– der er intet alternativ). For vi har behov for en alternativ, institutionel ramme for det europæiske folk.

Download (PDF, Unknown)

En kriminalisering af politikker, der går imod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 29. nov., 2017 – Processen med på bedragerisk vis at kriminalisere politikker, der underminerer Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers »del og hersk«-planer, har taget endnu et skridt fremad. Vi har nu set, hvordan den særlige anklager, Robert Mueller, baseret på det miskrediterede »penge for skidt«-dokument, som blev udarbejdet af tidligere MI6-medarbejder Christopher Steele (og promoveret af Obamas efterretningsteam), er i gang med at køre et kupforsøg imod USA's præsident med det formål at forhindre hans politik for etablering af venskabelige og samarbejdende relationer med Rusland og Kina. Ethvert samarbejde med Rusland er kriminelt i briternes øjne. Obamas direktør for national efterretning James Clapper, sagde den 12. nov. til CNN, at Trumps bestræbelser på at arbejde konstruktivt sammen med Rusland er »en fare for dette land« og en »national sikkerhedstrussel«.

Hvad er dette andet end politisk kriminalisering, baseret på den britiske, geopolitiske opdeling af verden i krigsførende grupperinger, adelsmærket for Imperium?

I dag lancerede *Wall Street Journal* og *Washington Post* en kampagne, som erklærede, at generalløjtnant Michael Flynn, Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, havde overtrådt loven ved at promovere en »Marshallplan« for Mellemøsten og byggeriet af kernekraftværker for at fremme de arabiske nationers økonomier. »Det var et forretningsforslag i form af et politisk dokument«, har en »unavngiven kilde« fortalt *WP* med hensyn til det forslag, Flynn var fortaler for, mens han var i Det Hvide Hus. Den angivelige »forbrydelse« defineres som korrupsion, simpelt hen, fordi Flynn, før han kom med i regeringen, havde promoveret planen som konsulent for selskaber, der potentielt kunne få fordel af det. *WP* siger også, at spørgsmålet er blevet refereret til Muellers heksejagt-team.

Dette demonstrerer tydeligt, at selve begrebet udvikling ses som en forbrydelse af denne bande økonomiske lejemordere. EU-kommissionens præsident Jean-Claude Juncker har tidligere sagt, at EU fuldt ud har til hensigt at blokere for kinesiske investeringer i Europa under alle mulige påskud, alt imens den vestlige presse er fuld af advarsler om, at Kinas Bælte & Vej Initiativ er et forsøg på at overtage verden fra USA.

Og dog viser kendsgerningerne, at disse bøller ikke er andet end en moderne version af Kejseren, der paraderer uden tøj på. I hele verden omfavner næsten alle nationer det Nye Paradigme for fred gennem udvikling. Alene i denne uge finder der Nye Silkevejskonferencer sted i Ungarn (mellem Kina og 16 central- og østeuropæiske lande), i Uruguay (China-Latin American-Caribbean Business Forum), såvel som også flere bilaterale møder mellem Kina og andre nationer. Den idé, som statsmanden Lyndon LaRouche har udviklet i løbet af det seneste halve århundrede – at kun en total reorganisering af den finansielle og økonomiske verdensorden, baseret på reel udvikling, kunne forhindre en nedgang i depression og krig – er nu ved at blive manifest gennem Bælte & Vej Initiativet.

Trump er blevet en trussel mod Det britiske Imperium ved at

opstille som forudsætning, at Amerika kun kan blive stort igen, hvis det dropper den anti-industrielle, anti-videnskabelige, 'grønne' ideologi, knuser den (britiske) opiumskrig mod USA og verden og går sammen med Rusland, Kina og andre nationer om fredelige udviklingsprogrammer.

Den fare, som verden undgik, da Hillary Clinton blev afvist af de amerikanske vælgere i 2016, var åbent udstillet tirsdag i en videopræsentation af Hillary til *Caijing*-erhvervsmagasinet's årlige konference i Beijing. Få dage efter præsidenterne Trump og Xi Jinping havde helliget sig og deres nationer til samarbejde om at løse konflikter i hele verden, himlede mrs. Clinton op om, at Xi Jinping havde gjort sig skyldig i en »hidtil uset magtkonsolidering« og advarede imod Kinas »hemmelige militære oprustning på omstridte øer« og »tyrannisering af mindre naboer«.

Det stik modsatte er tilfældet, idet Kinas »mindre naboer« og andre i hele verden med glæde hilser Kinas Bælte & Vej velkommen som vejen til befrielse fra den koloniale og neokoloniale tilbagestående, der i århundreder har været dem påtvunget af de europæiske imperiemagter og »gældsslaveriet« under IMF's diktatur.

Med hensyn til responsen i USA, så brug fem minutter på at se LaRouchePAC's video »West Virginia Joins China's Win-Win Cooperation«, for at se, hvordan Kinas Nye Silkevej allerede bidrager til at gøre Amerika stort igen. Se https://www.youtube.com/watch?v=xkUFRJ78l_k

Foto: Obama mødes med medlemmer af sit nationale sikkerhedshold, inkl. Robert Mueller, under et møde, hvor de diskuterer Boston-bombeangrebet. 19. april, 2013. (Official Whitehouse Photo)

ECB's 'mening': Bank bail-in 'værktøjer' betyder ingen indskydergaranti

21. nov., 2017 – EU afprøver muligheden under bank bail-in-regimet for at konfiskere indskud under €100.000, eller »dækkede indskud«. Den Europæiske Centralbank har nu givet en positiv mening til planen, i et dokument, der rapporterer ECB- 'meninger', efter anmodning fra EU-kommissionen og EU-parlamentet, dateret 8. nov., 2017.

https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/legal/pdf/en_con_2017_47_f_sign.pdf

Forholdsreglen kaldes »Præ-opløsnings-moratorium-værktøj« og består i at indefryse indskud og give kunder lov til at hæve et mindre, skønsmæssigt beløb til daglige udgifter, og at de kun kan få noget efter at vente i fem hverdage. »Moratorie-værktøjet« roses af ECB i dets 'mening' for at give myndigheden, der opløser banken, »mere fleksibilitet«. Det erkender udtrykkeligt, at virkningen er at afslutte indskydergaranti, der i øjeblikket er op til €100.000 i indskudte midler i en bank.

ECB er udmærket klar over forholdsreglens ulovlige natur og forventer derfor, at »disse vidtrækkende beføjelser kun vil blive praktiseret under ekstreme omstændigheder«; og »den maksimale periode for et moratorium kun bør være fem hverdage i alt, en begrænsning, der også er nødvendig i betragtning af den alvorlige virkning af et moratorium på kreditorenes rettigheder. ECB formaner, at forlængede perioder, i hvilke indskyderne ikke har adgang til deres indskud, underminerer tilliden til banksystemet og sluttelig kunne skabe risici for den finansielle stabilitet«.

Man skal ikke lade sig narre af de formanende ord i ECB-

dokumentet; disse »ekstreme omstændigheder« kan forventes i den nærmeste fremtid, med flere og flere eksperter, der advarer om et kommende kollaps af finanssystemet.

Tidligere franske premierminister de Villepin argumenterer for europæisk forpligtelse til Bælte & Vej

17. nov., 2017 – På sidelinjerne af en international konference for tænketanke i Beijing sagde den tidligere, franske premierminister, Dominique de Villepin, til Sputnik: »Den Europæiske Union bør øge sin deltagelse i initiativet, 'Ét Bælte, én Vej' (OBOR). Det kan opnås gennem den Europæiske Investeringsbank eller, for eksempel, gennem den franske Fond for Innovationer [Fonds Pour les Innovations]. Disse instrumenter bør samarbejde mere aktivt og gennemføre specifikke projekter inden for rammerne af OBOR.«

De Villepin fortsatte, »Den Europæiske Kommission og regeringerne i flere EU-stater er bekymrede over de kinesiske selskabers investeringer i strategiske sfærer af økonomien. Jeg er overbevist om, at den Europæiske Union ikke bør opgive andre lande ved at introducere endeløse kontrolforanstaltninger. EU-landene bør opbygge et samarbejde på basis af gensidig fordel, ligesom Kina gør.«

Han antydede, at disse spørgsmål ville blive diskuteret under den franske præsident Emmanuel Macrons forestående besøg til

Kina, der forventes at finde sted i januar, 2018. De Villepin påpegede ligeledes spørgsmålet om Afrikas udvikling: »Det initiativ, som den [kinesiske præsident] Xi Jinping foreslår, gennemføres i Asien, bør vi gennemføre i Europa. Den Europæiske Union bør opbygge tættere partnerskaber og et tættere samarbejde med Maghreb-landene og Afrika i lighed med Kinas Bælte & Vej. Vi kunne udvikle infrastruktur i de afrikanske stater, som ville være meget fordelagtige for vore foretagender og give en impuls til disse landes økonomier.«

De Villepin, der var fransk premierminister fra 2005-2007 under præsident Jacques Chirac, sagde, at sådanne forbindelser ville være fordelagtige for både Afrika og Europa. »Afrika ses ofte som et spørgsmål om flygtninge og udokumenterede migranter. Jeg mener, vi skal af med disse fordomme. Vi kunne skabe projekter, hvor selskaberne og institutionerne både fra den Europæiske Union og de afrikanske stater deltager. Hvis ens naboer ikke har stabilitet, er der heller ingen stabilitet i Europa«, understregede de Villepin.

**Helga Zepp-LaRouche om
præsident Trumps
Asientur og det nye paradigme
Schiller Institut Nyt
Paradigme Webcast,
16. nov., 2017; dansk**

udskrift

Dette webcast har til formål at gøre folk aktive; gå med i Schiller Instituttet; hjælp os med at udbrede den idé, at en ny relation mellem nationer absolut er mulig og allerede er ved at blive til virkelighed. Så sid ikke på sidelinjen. Bliv aktiv sammen med os, for dette er en af de perioder, der har et enormt potentiale. I sidste uge talte vi om Murens fald og den store, historiske chance, dette repræsenterede; men jeg mener, at, hvis man ser på den mulighed, at menneskeheden kan bevæge sig ind i en total ny æra, hvor der er velstand for alle; fred mellem nationer definerer en ny civilisationsæra. Det er min absolutte overbevisning, at, under forudsætning af, at der ikke kommer en stor tragedie som et finanskrak, for hvilken der ikke gennemføres nogen løsning i tide, eller en anden krise, der sparkes i gang omkring en eller anden hændelse, en 'fake' historie; jeg mener, at det nye verdenssyn, denne idé om, hvad Vestens populærkultur er blevet til, eller hele kulturen, hvor alt er tilladt, ingen kriterier, ingen standard, ingen moralskhed; det er noget, der ikke kan holde. Det er en falsk tro, det er en ideologi; det er en afsporing af menneskets sande natur, og jeg tror, det vil forsvinde på samme måde, som skolastikken forsvandt, fordi det var en utilstrækkelig idé, der var knyttet til en bestemt periode i Europas historie i middelalderen. Det forsvandt; i dag har vi ingen skolastikere, i hvert fald ikke i denne gamle form. Jeg er overbevist om, at vi har en chance for at få en ny renæssance, at få en opløftelse af folk, hvor alle kulturere, alle planetens nationers bedste traditioner bliver genoplivet; og ud af dette kan vi skabe en ny renæssance. Jeg mener, dette er en absolut realistisk mulighed. Så være glad og gå sammen med os!

Download (PDF, Unknown)

EU satser på militær union – mod hvem?

14. nov., 2017 – EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, samt 23 EU-forsvarsministre, underskrev i går i Bruxelles et dokument, der kræver konkrete skridt til dannelse af en »militær forsvarsunion«. Der skal udarbejdes flere detaljer til EU-topmødet i december, hvor man på dette møde ønsker at underskrive et juridisk bindende dokument. Dette er ikke hør for hele Europa; dokumentet forudser fælles udvikling af våben, koordineret indkøb af våbenudstyr, koordineret forsvarsresearch og sandsynligvis også skabelsen af regionale forsvarshovedkvarterer (som overlapper parallelle NATO-planer).

Projektet, der foreløbig ikke engang identificerer en fjende, som europæerne skal forsvare sig mod, skal foreløbig have et budget på €5 mia. Hvorvidt dette er en »milepæl i europæisk udvikling«, for nu at bruge den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriels noget pompøse ord, vil vi få at se. EU promoverer det som en faktisk reducere af udgifterne fra medlemsstaterne, under sloganet, »mere forsvar for færre penge«!

Briterne støtter projektet, men de tilslutter sig imidlertid ikke, ligesom Danmark, Island, Malta og Irland heller ikke gør. Ikke-NATO-medlem Østrig vil imidlertid tilslutte sig, og rygterne siger, at Sverige og Finland, der ligeledes begge ikke er NATO-medlemmer, vil også samarbejde med projektet.

Foto: Federica Mogherini – en EU militær union?

Helga Zepp-LaRouche skriver åbent brev til den tyske præsident Steinmeier

4. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche skrev et åbent brev til den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, den 4. nov. (med titlen, »Antallet af flygtninge på globalt plan er nået op på 66 millioner: Vor planets kommende 50 år«), og som blev udløst af den tale, han holdt to dage tidligere på Singapore Management University.[1] Ved denne lejlighed nævnte han en foredragsrække, som seks universiteter i Singapore arrangerer i fællesskab, ved navn »At forestille sig de næste 50 år«, og bemærkede dernæst: »Jeg mener, dette er en dristig fremgangsmåde – og det er noget, vi i Tyskland burde gøre noget oftere. Vi bør se ind i fremtiden gennem et teleskop snarere end blot at se på den næste dag, det næste årsregnskab eller det næste valg.«

Helgas brev er udlagt på websiden for det politiske parti, hun er formand for i Tyskland, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (**Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BÜSo**)

Helga Zepp-LaRouche hilste denne del af Steinmeiers tale velkommen:

»At høre dette fra Dem er et frisk vindpust, og man må blot håbe, det er kraftigt nok til at blæse over til forhandlingerne om en regeringskoalition i Berlin.«

✘ *»I betragtning af Deres Singapore-tale vil jeg gerne sende Dem den bog, min mand [Lyndon LaRouche] skrev i 2004,*

Earth's Next Fifty Years (Jordens kommende halvtreds år). I denne bog forudså han hele det nu synlige skifte af den strategiske dynamik over til Eurasien og definerede det højere niveau for tankegang, på hvilket menneskets fredelige samarbejde kan finde sted. Desuden er denne bog meget populær i mange asiatiske lande.«

Zepp-LaRouche rapporterede i sit brev om de mange alarmerende tal, som FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, kommer med den 2. nov. Fra 2009 og frem til i dag er antallet af fordrevne personer vokset fra 42 millioner til næsten 66 millioner.[2]

Det afgørende spørgsmål, skriver Zepp-LaRouche, er, hvordan man skal finde en »humanistisk løsning på flygtningespørgsmålet og etablere fred«. Idet hun henvender sig direkte til Steinmeier, fastslår hun, at dette er en personlig udfordring for ham »som tidligere udenrigsminister og nuværende præsident for et betydningsfuldt land«.

Ved den samme anledning i Singapore erkendte Steinmeier, at »mange mennesker ser på den Europæiske Union eller USA og siger: 'Jamen, det her ser ikke særlig harmonisk ud'. Og mange mennesker ser på Kina og ser stabilitet og økonomisk vækst – uden nogen bevægelse mod større politisk frihed. Så Kina udgør en udfordring for Vesten – ikke alene en økonomisk og geopolitisk udfordring, men også en ideologisk udfordring«.

Den del om udfordringen er korrekt, lød Zepp-LaRouches kommentar, men ikke af de årsager, man sædvanligvis tror på i Vesten. Kendsgerningen er, at Kinas udviklingsmodel har frembragt forbløffende resultater globalt, og kineserne er måske »mere politisk frie, end de fleste mennesker i Vesten er«, alt imens EU hidtil har nægtet at undersøge, hvorfor den har skabt en sådan mangel på harmoni.

Præsidenten for EU-parlamentet Antonio Tajani udtalte i bemærkninger for det tunesiske parlament den 30. okt., at

Europa burde investere €40 mia. i Afrika i stedet for de €3,7 mia., der nu er afsat i EU's budget, for at lancere en effektiv Marshallplan. Zepp-LaRouche hilste et sådant initiativ velkommen, men manede til forsigtighed og sagde, at, hvis en sådan plan kun blev udtænkt til at modgå Kinas indflydelse i Afrika, er den dømt til at slå fejl, »for den 'Nye Silkevejsånd' er smitsom, alt imens en insisterer på bureaukratiske regler, der blot dækker over de geopolitiske hensigter bag, ikke er«.

Den ideologiske udfordring, som Kina udgør, fortsatte Zepp-LaRouche, involverer »erkendelsen af, at den vægt, man lægger på den almene velfærd, måske repræsenterer en lige så høj værdi som individuel frihed«, og at det »ikke må udgøre en modsigelse, hvis man tænker som Friedrich Schiller, at frihed ligger i nødvendighed«.

Hun slutter med en anbefaling til Frank-Walter Steinmeier om, at han bør acceptere og byde velkommen, Kinas tilbud om samarbejde om den Nye Silkevej.

[1] Se
<http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2017/11/171102-Singapore-University.html>

[2]
Se <https://reliefweb.int/report/world/statement-united-nations-security-council-filippo-grandi-united-nations-high>

Den russiske udenrigsminister

Lavrov siger, Europa skal tilslutte sig, ikke sabotere, gasledning

31. okt., 2017 – Lavrov udfordrede i dag europæiske forsøg på at sabotere (endnu) et Rusland-til-Europa gasledningsprojekt. På et møde i Moskva, hvor Lavrov talte for et møde i Europæisk Erhvervssammenslutning, sagde han, at Turkish Stream-gasledningen, som Rusland er ved at bygge til Tyrkiet, kunne forlænges til at levere naturgas til »andre europæiske lande«, men »først efter, at der var opnået betydelige juridiske garantier fra Bruxelles«, med henvisning til EU's hovedkvarter.

Lavrovs forbehold kommer som respons til den plan, som EU-kommissionen annoncerede i september, om at »forhandle« med Rusland for at få det til at overholde EU-regler mht. Nord Stream 2-gasledningen, og som ville krænke Ruslands mest basale havret. EU-planen, sagde Lavrov, »er absolut uden fundament. Det er ingen grund til at anvende EU's ekstraterritoriale lov i Østersøen«.

EU-kommissionen kom med den uhyrlige påstand, at den kunne gennemtvinge sine »regler« ud for den del af kysten, hvor Nord Stream-gasledningen løber.

Turkish Stream-gasledningen er en erstatning for South Stream-gasledningen, som efter planen skulle have leveret gas under Sortehavet til Bulgarien, dernæst Serbien, Bosnien og Kroatien, men som blev annulleret af Bulgarien under pres fra EU.

Catalonien erklærer sin uafhængighed fra Spanien; London jubler

27. okt., 2017 – Startskuddet for det næste stadium for agent for britisk efterretning Gene Sharps 'håndbog i farvede revolutioner' for den spanske region, Catalonien – og for hele Europa – lød i dag, med det catalanske parlaments annoncering af, at de erklærede deres formelle »uafhængighed« fra Spanien. Stemmeresultatet var 70-10, med andre 55, der enten undlod at stemme eller boykottede afstemningen.

Som forventet reagerede det spanske Senat inden for få timer ved at vedtage Rajoy-regeringens anmodning om at anvende den spanske forfatnings artikel 155 i tilfældet Catalonien. Dernæst meddelte Rajoy, at han ville opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, ministre og parlament; overtage national kontrol med det regionale politi; hjemkalde catalanske diplomater fra udlandet; og udskrive valg i utide til december for at vælge et nyt, regionalt parlament.

Gene Sharp og hans bog, 'From Dictatorship to Democracy'

Scenen er nu sat for eskalerende gadedemonstrationer og vold, præcist, som det foreskrives af Sharps håndbøger i farvede revolutioner. *EIR's* læsere vil huske, at Sharp er en veteran i et PhD-program og dernæst »avancerede studier« ved Oxford, og 30 år ved Harvards Center for Internationale Anliggender.[1] Fra Sharps håndbog fra 1993, *From Dictatorship to Democracy: A Conceptual Framework for Liberation*, stammer konceptet med at organisere opstande omkring en symbolsk farve og neuro-lingvistisk programmering og reklameteknikker som dem, der

blev anvendt i Ukraines 'Orange Revolution' i 2004 og i det fascistiske kup, og i næsten alle farvede revolutioner over hele planeten, både før og efter.

Denne selvsamme bog af Sharp er også den catalanske separatistbevægelses bibel. Den er blevet oversat til catalansk og kan fås gratis på websitet for Generalitat, selve den catalanske regering. Et af de store partier i dette parlament, og leder af gadedemonstrationerne for uafhængighed, er ANC (Catalansk Nationalforsamling). Liz Castro, ANC's nationale sekretær frem til jan. 2017 (hvor hun trak sig tilbage for at »vende tilbage til rødderne« for bedre at tjene den separatistiske sag), er en amerikanskfødt computer software-ekspert og forfatter, og en tilhænger af Sharp. Hun skrev i august 2017 i *El Mon*: »Gene Sharp forklarer, at ulydighed er kilden til politisk magt. De, der kører tingene, er afhængige af viljen, beslutningen og støtten fra folket. Hvis folket nægter at samarbejde, kan en leder, uanset, hvor stærk, han er, ikke forblive.« I den samme artikel roser Castro også Sharps nære medarbejder, den amerikanske oberst (pens.) Robert Helveys arbejde.

På lignende måde skrev ANC-sekretariatsmedlem Quim Torra i 2016 på *Ara*-websiden: »Vi må vende os mod scenarier i Gandhis tradition [sic] for ikke-samarbejde. Den plan, jeg forklarer, blev udviklet teoretisk af professor Gene Sharp, den maksimale autoritet i ikkevoldelig, politisk aktion: først protester, dernæst ikkesamarbejde og sluttelig udskifter man nogle institutioner med nogle andre.«

Som respons på dagens udviklinger i Spanien, annoncerede USA's Udenrigsministerium prompte, at »Catalonien er en integreret del af Spanien, og USA støtter den spanske regerings forfatningsmæssige forholdsregler for at bevare Spanien stærkt og forenet.« Og EU-rådets præsident, Donald Tusk, tweetede: »For EU er der ingen ændringer. Spanien er fortsat vores eneste samarbejdspartner. Jeg håber, den spanske regering vælger argumentets magt, og ikke magtens argument.«

Tusks erklærede »håb« er imidlertid mindre end meningsløst. Det er EU's politikker, der har drevet Spanien, som mange andre lande i Europa, ind i økonomisk armod, som er grobunden for Sharps farvede revolutioner.

Den eneste måde, hvorpå en blodig eskalering i Spanien kan undgås, er, som **Helga Zepp-LaRouche forklarede i sit webcast** den 26. okt., at Spanien fuldt ud tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og integrerer Catalonien i denne proces.

Foto: Spaniens premierminister Rajoy meddeler, at han vil opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, efter det catalanske parlament meddelte, at de formelt erklærede Cataloniens uafhængighed den 27. okt. 2017.

[1] SE EIR Dokumentation: »**The British Empire Created the 'Color Revolutions' as Acts of War**«

Hvorfor frygter Det britiske Imperium

Kinas Bælte & Vej Initiativ?

Dansk udskrift.

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 26.

okt., 2017

For det første, så var det, der virkelig imponerede mig meget, Xi Jinpings, og også andre taleres, fokus på formålet med det hele – nemlig, at det er forbedringen af folks liv. At folk skal leve et bedre liv, et lykkeligere liv – og det mangler fuldstændigt i diskussionen i Vesten: At formålet med politik er, at folk skal være lykkelige! Lykke er en uomstuelig rettighed, som trods alt blev indskrevet i det unge USA's Uafhængighedserklæring.

Men der er et yderligere aspekt. Især i sine afsluttende bemærkninger talte Xi Jinping om en socialistisk model med kinesiske karaktertræk for en ny æra. Og målet, som blev meget udtrykkeligt formuleret, var, at Kina vil indtage en global rolle i skabelsen af en smuk fremtid for hele menneskeheden. Se, det er virkelig noget! Hvornår har en vestlig politiker haft en vision om at skabe en smuk fremtid for hele menneskeheden? Jeg mener, man skal langt tilbage i tiden for at finde folk, der overhovedet tænkte i disse baner; og jeg mener, at Kina har skabt en model for international styrelse og internationale relationer, baseret på suverænitet, respekt for det andet lands anderledes samfundsmodel, med andre ord, ikke-indblanding; og uden noget forsøg på at ændre systemet til den vestlige model, eller til deres egen model, men derimod respektere de andre landes suverænitet.

Jeg mener, at dette er et utroligt perspektiv, for, hvis man ser på det ud fra menneskehedens lange, historiske bue, så var dette et initiativ, der måtte ske på et vist punkt i menneskehedens udvikling. Der måtte på et givent tidspunkt komme et menneske, der sagde, »vi er den menneskelige art, og den menneskelige art er én«

Download (PDF, Unknown)

En tredjedel af grækerne lever i fattigdom eller social udelukkelse

16. oktober, 2017 – Alt imens Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af omkring 30 år og nu arbejder på at befri de resterende 40 millioner kinesere, der stadig lever i fattigdom, så driver Den europæiske Union flere og flere mennesker dybere ud i elendigheden, iflg. en rapport i dag af *Greek Observer*.

Ifølge EU's statistiske myndighed, Eurostat, levede i gennemsnit 23,4 % (eller 117,5 mio. mennesker) under omstændigheder med social udelukkelse i 2016. Men i Grækenland lever én ud af tre grækere i vilkår med fattigdom og social udelukkelse, eller 35,5 % af den græske befolkning (3,8 mio. mennesker), en stigning fra 28,1 % i 2008. Situationen er værre i Bulgarien og Rumænien, hvor hhv. 40,4 % og 38,8 % af folk anses for at leve under forhold med fattigdom og social udelukkelse.

Ikke overraskende er de EU-lande, der har den laveste fattigdomsrate, den Tjekkiske Republik, Finland og Danmark, med hhv. 13,3 %, 16,6 % og 16,7 %. Måske skyldes det, at ingen af disse lande er med i eurozonen.

Eurostat definerer, at en person lever i fattigdom eller social udelukkelse, når de tjener mindre end 60 % af den gennemsnitlige nationale indkomst.

Rusland får måske hjælp fra Kina til at overvinde amerikanske sanktioner

6. aug., 2017 – I dag rapporterer Sputnik, at Igor Yushkov, der identificeres som en ledende ekspert i den Nationale Energisikkerhedsfond, sagde, at de nye, amerikanske sanktioner direkte truer primært to projekter: NordStream 2 og den anden gren af Turkish Stream.

Det er særdeles interessant, at de to hovedområder for Europas rolle i NordStream 2, der nu trues af sanktionerne – lånegarantier fra europæiske banker og lægning af undervandsgasledninger, som Rusland ikke har kapacitet til – potentielt kan imødekommes af Kina. Bemærk, at *Global Times* allerede har luftet ideen om, at Kina kunne udstrække en »bailout« til Rusland, for at hjælpe dem med at imødegå sanktionerne.

»I alt €9,5 mia. (\$11,2 mia.) er blevet annonceret til byggeriet af NordStream 2 under bankgarantier fra Gazproms vestlige partners side«, sagde Dmitry Marunich, med-formand for Energistrategifonden, til Sputnik.

»Med hensyn til energisektoren, så har kinesiske selskaber mange af de teknologier, som vestlige selskaber har«, sagde Yushkov til Sputnik. Dette skulle inkludere lægning af undervandsgasledninger.

Sputnik bemærker, at EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker har sagt: »Vi er parat. Vi må forsvare vore økonomiske interesser, inklusive vis-a-vis USA, og det vil vi gøre.« Med hensyn til dette, sagde Yushkov: »Hvis EU vedtager en lov, der modgår de amerikanske sanktioner, ville dette udfordre

amerikanske loves globale gyldighed og således udgøre en udfordring af Washingtons rolle som global, politisk leder.«

Tyske maskinbyggere i VDMA: Der er kredse i EU, der er lige så dårlige som USA's Kongres

5. aug., 2017 – Under en baggrundsdiskussion om anti-sanktionserklæringen, som de tyske maskinarbejdere i den Tyske Værktøjsindustriens sammenslutning (VDMA) udstedte den 3. aug., sagde en kilde i organisationen, at det er én ting at trække strengen imod den amerikanske Kongres' planer; men det er lige så vigtigt, også at trække strengen i selve Europa imod kredse her, der sandsynligvis vil forsøge at gøre det samme som Kongressen. Kilden ville ikke specificere, hvilke »kredse«, han refererede til, men sagde, VDMA opfordrer den tyske regering til også at stå fast over for disse interne EU-brushoveder.

To af disse, der kunne være blevet nævnt, hvis omtalte kilde havde villet det, gik faktisk selv offentligt ud: I en noget primitiv propagandaartikel imod Putin og Ruslands Gazprom, citerede Tysklands førende massetabloid *Bildzeitung* medlem af Forbundsdagen, Michael Fuchs (CDU) for at sige, »de tidligere sanktioner mod Rusland havde ingen virkning. Det er grunden til, at de nye, amerikanske sanktioner er fornuftige. Jeg er imod Nordstream 2. Allerede nu importerer vi for meget naturgas fra Rusland – mere end 35 %. Vi bør importere mere fra andre lande«. Og medlem af EU-parlamentet, Elmer Brok

(CDU), sagde til *Bildzeitung*, at han er modstander af USA's sanktioner, men desuagtet, »så er Nordstream 2 et rent strategisk projekt fra den russiske stats side for at lægge pres på Polen og Ukraine gennem råmateriale-boykotter«. Nordstream-gasledningen var ikke til nogen fordel for Europa og Tyskland, hævdede Brok. Broks ekstreme russofobi var allerede synlig under Euromaidan i Kiev i slutningen af 2013/begyndelsen af 2014, og som han helhjertet gik ind for.

VDMA-kilden sagde også, i øvrigt, at den virkeligt svage flanke i Tyskland og Europa er bankerne: Som det ses i tilfældet Iran, så udsteder de ikke kredit af frygt for selv at blive mål for sanktioner. Allerede ingen penge til forretninger med Iran, og ingen penge til forretninger med Rusland som den nye trussel.

Den Europæiske Union udvider sanktioner mod Rusland

4. aug., 2017 – I dag udvidede den Europæiske Union sanktioner mod Rusland og føjede endnu 3 personer og 3 selskaber til listen over dem, der allerede er underlagt restriktive forholdsregler pga. deres involvering i overførsel af Siemens Selskabets gasturbiner til Krim.

De tre personer er Ruslands viceenergiminister Andrei Cherezov, departementschef i Energiministeriet Evgeny Grabchak og direktør for Technopromexport, Sergei Topor-Gilka. Technopromexport og Ineravtomatika er to af de selskaber, der er føjet til listen.

En EU-erklæring, udstedt i dag, fremfører, at »etablering af en uafhængig energiforsyning til Krim og Sevastopol støtter

deres separation fra Ukraine og underminerer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed. Gasturbiner er et vigtigt element i udvikling af nye kraftværker«.

Ifølge RT, responderede Ruslands Udenrigsministerium til de nye sanktioner og kaldte dem »uvenlige og uberettigede«, og de forbeholdt sig ret til at indføre gengældelsesaktioner samtidig med at understrege, at Rusland stadig søger at opretholde økonomisk samarbejde med EU og med Tyskland.

»Vi er skuffede over politiseringen af spørgsmålet, der er blevet reduceret til det absurde«, lød erklæringen. Den fremførte, at en »løs fortolkning« af sanktionspolitikken, benyttet af den tyske regering, der krævede indførelse af nye sanktioner, »er i direkte modstrid med både folkeretten og princippet for internationale relationer«. Den kom desuden med advarslen, »ansvaret for alle eventuelle økonomiske omkostninger, der afholdes af Siemens og andre tyske selskaber, der arbejder i Rusland, til fulde falder på EU, såvel som på den tyske regering«.

Foto: En turbine i Siemens Gasturbinefabrikken i Berlin, Tyskland, 2. marts, 2017.

EU debatterer bankers forebyggende indefrysning af bankindeståender

31. juli, 2017 – Reuters rapporterede i dag, at det er i besiddelse af et udkast til et EU-forslag til en plan om at lade banker, når de mærker insolvensproblemer, indefryse

kundernes konti i fra fem til 20 dage. Dette ville finde sted, mens banken bliver »stabiliseret« – med andre ord, mens bankens indehavere af obligationer og store indskud bliver eksproprieret, eller udsat for »bail-in«, i forsøg på at redde banken. En variation af en sådan ny regel ville ikke fuldstændigt indefryse indskydernes midler, men lade dem foretage kun delvise udtræk i løbet af denne 5-20 dages periode.

Planen, som iflg. Reuters rapportering nu debatteres blandt de europæiske lande, som er delt i spørgsmålet, kommer frem kort tid efter, at Spaniens fjerdestørste bank, Banco Popular, blev bankerot efter stormløb på banken, og tre italienske banker fik en bail-out (statslig bankredning) med \$30 mia. af skatteborgerpenge. Italiens banker befinder sig i generel krise, og en yderligere krise hænger over Londons banker, som en repræsentant for Bank of England forsigtigt indrømmede i en tale den 28. juli.

I de italienske bail-outs blev bankindskydere, der havde købt bankobligationer i den fejlagtige tro, at de var »ligesom« indskud, udsat for »bail-in« og mistede det meste af obligationernes værdi til ekspropriering. Dette forslag om nye regler ville udvide dette til også at gælde selve indskuddene, inklusive sikrede indskud, og som altså kunne blive indefrosset.

Reuters rapport antyder, at planen kommer fra den estiske regering og inden for EU nu er kontroversiel. Men unavngivne folk i den tyske regering sagde til nyhedstjenesten, at Tyskland støtter den, angiveligt for at standse stormløb på banker!

Det modsatte er sandt.

»Vi er stærkt overbevist om, at dette ville give incitament til indskydere til at rende fra en bank meget tidligt«, sagde Charles Bannister i en udtalelse til Sammenslutningen af

Europæisk modstand mod nye sanktioner mod Rusland, påtvunget af USA's Kongres

28. juli, 2017 – De nye sanktioner mod Rusland, som USA's Kongres har vedtaget, og som påtvinger straffe til europæiske selskaber, der gør forretninger med russiske olie- og gasselskaber, tilbyder en mulighed for virkelige ledere til at samle deres befolkninger omkring deres nationale interesser.

Talsmand for det Tyske Udenrigsministerium, Martin Schäfer, sagde den 26. juli, »Det ville være uacceptabelt af USA at bruge mulige sanktioner som et instrument til at tjene USA's industripolitiske interesser. Tyskland støtter stærkt aftalen om Nordstream-2-ledningen, det har underskrevet med Rusland.«

Præsident for Europarådet, Jean-Claude Juncker, fortsatte, efter den 26. juli at have afliret »EU er fuldt ud forpligtet til sanktionspolitikken«-mantraet, »G7-enhed om sanktioner og tæt samarbejde mellem allierede, er kernen i at sikre den fulde gennemførelse af Minsk-aftalerne. Dette er et fælles EU / USA kernemål. Den amerikanske lov kunne have utilsigtede [sic], ensidige virkninger, der har virkning på EU's energisikkerhedsmæssige interesser. Dette er grunden til, at Kommissionen i dag konkluderede, at, hvis vore interesser ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning, er vi rede til at handle i overensstemmelse hermed inden for få dage.

Hvis USA ikke tager EU's interesser i betragtning og erklærer, at de mulige magtbeføjelser ikke vil blive brugt imod europæiske selskaber, er det sandsynligt, at Kommissionen enten vil anlægge voldgiftssag i WTO eller dømme, at de amerikanske love ikke kan håndhæves på EU-territorium.«

Frankrig kaldte den 28. juli den amerikanske lov for »ulovlig« pga. dens virkning på tredjelande og tilføjede, at den kunne få virkning på europæere, hvis den blev sat i kraft, rapporterede CNN. »Vi har tidligere udfordret lignede lovtekster«, sagde det Franske Udenrigsministerium i en erklæring. »For at beskytte os mod virkningerne på tredjeland af amerikanske love, må vi arbejde på at tilpasse vore franske og europæiske love.«

Allerede den 15. juni rapporterede AP, at Tyskland og Østrig udtalte skarp kritik og truede med gengældelse, hvis USA's seneste sanktioner mod Rusland påvirkede europæiske foretagender, der er involveret i ledninger til russisk naturgas. I en fælles erklæring sagde Østrigs kansler Christian Kern og Tysklands udenrigsminister Sigmar Gabriel, at, alt imens det var vigtigt for Europa og USA at danne fælles front i spørgsmålet om Ukraine, »så kan vi ikke acceptere truslen om ulovlige og ekstra-territoriale sanktioner imod europæiske selskaber« og citerede et afsnit af loven, der kræver, at USA fortsætter med at modsætte sig Nordstream-2 ledningen, der vil pumpe russisk gas til Tyskland under Østersøen.

EIR: Ny, værre bankkrise ved

årets udgang?

Følgende artikel forekommer som en lederartikel i seneste nummer af Executive Intelligence Review:

EIR, 13. juli, 2017 – Marco Zanni, uafhængigt medlem af Europaparlamentet fra Italien, blev i går interviewet af det anti-etablisement, USA-baserede website, *Rogue Money*, af sitets stifter »V, Guerilla-økonomen«, sammen med *EIR's* Harley Schlanger. Zanni fokuserede på to punkter: EU-bankernes og EU-økonomiernes overordnede svaghed, der kræver bankreform, med begyndelse i en Glass/Steagall-bankopdeling, og betydningen af den amerikanske præsident Trumps G20-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til EU og euroen, gennemgik Zanni Italiens kollapsende økonomi for at belyse det overordnede problem. Han sagde, det er ukorrekt at tale om økonomisk genrejsning i Eurozonen – man kan ikke stole på de erklæringer, der kommer fra den Europæiske Kommission eller den Europæiske Centralbank (ECB). Alt imens ECB's udpumpning af likviditet midlertidigt kan have reddet nogle store banker fra fallit, så skete det på bekostning af realøkonomien samtidig med, at det ikke gjorde noget som helst for at adressere de systemiske problemer i Europas For-store-til-at-lade-gå-ned-banker ('TBTF-banker').

I Italien og Spanien er den reelle arbejdsløshedsrate 20 %, og realindkomsten er på 1999-niveau. Den nylige bail-out/bail-in (hhv. 'statslig bankredning' og 'ekspropriering af visse typer bankindsud', -red.) af to venetianske banker og Monte dei Paschi-banken viser den svindelagtige natur af ECB's politik og belyste den kendsgerning, at mange banker ligger inde med uerholdelige niveauer af gæld i form af insolvente lån og derivatobligationer. Der er en voksende vrede i befolkningen mod den Europæiske Kommission og ECB, såvel som også mod den italienske regering for at bøje sig for dem.

Zanni sagde, at der er tiltag i Europaparlamentet, og især i det italienske parlament, i retning af at vedtage en politik for bankreform, som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling, og som hans gruppe støtter. Hvis dette imidlertid ikke sker, forudsiger han en ny, mere alvorlig bankkrise ved udgangen af dette år eller i begyndelsen af 2018 og siger, at dette kunne føre til en italiensk exit af euroen.

Forespurgt om sit syn på Putin/Trump-mødet sagde Zanni, at han har fulgt Putin »med stor interesse«. Han har et »meget positivt syn« på Trump/Putin-mødet. »Det er ikke hele Europa, der er imod Trump, som medierne prøver at få det til at lyde.« Han sagde, at Europa har brug for stærke, økonomiske relationer med Rusland og Kina, og Trump handler i denne retning. Der er nu en stor mulighed for at skabe samarbejde mellem Europa og Rusland, med Trump som drivkraft, og for at forlænge dette også til Asien.

Zanni sluttede med at sige, at Europa må have fungerende, suveræne stater, i modsat fald vil det mislykkes.

Interviewet[1] vil blive opslået i morgen. *Rogue Money*-websitet følges stærkt af anti-etablissement-netværk, og dets interviews udlægges ofte af andre. Det har et ugentligt, 20 minutter langt interview med Schlanger og opslår hyppigt materiale fra LaRouchePAC, med links til siden.

[1]

<http://www.roguemoney.net/2017/07/13/exclusive-interview-with-marco-zanni-and-harley-schlanger/>

<https://www.youtube.com/watch?v=msiF-NVuJGE>

(35 minutter).

Tidligere russisk økonomiminister Viktor Suslov advarer Ukraine om mørk fremtid med EU

18. juli, 2017 – Den tidligere russiske økonomiminister Viktor Suslov, der er fra Ukraine, advarede Ukraine om de planer, som de vestlige magter, deres regering er i alliance med, har. Interviewet, der blev udgivet på den ukrainske nyhedssite 2000.ua, er blevet opsummeret af Sputnik.

Suslov sagde, at Vesten anskuer Ukraine for at være en »rambuk« mod Rusland. »Vesten vil forsyne Kiev med dødbringende våben, gratis, og vil influere ukrainsk ungdom ved, blandt andet, at omskrive konfliktens historie.«

Suslov advarer om, at Vesten ikke vil genopbygge Ukraine økonomisk. Økonomisk politik er blevet overtaget af den Internationale Valutafond (IMF), og Suslov formaner, at intet land, der følger IMF's »reformer«, er blevet en højt udviklet, fremgangsrig industrination. Han sagde, at Ukraine bør indse, at det vil blive forvandlet til resurse- og råmaterialekoloni for Vesten.

Selv om nationer tilknyttet NATO har gennemtvunget sanktioner mod Rusland, fordi Donbass og Krim gennem valg ønskede at blive skilt fra Ukraine, hævder Suslov, at både den ukrainske regering og de vestlige nationer ønskede denne adskillelse. Den ukrainske regering ønskede at afslutte konkurrencen om magt fra de pro-russiske styrker i de regioner, der trådte ud. De transatlantiske nationer ønskede at fjerne konkurrence fra eksporten af ukrainsk kul og stål. Af denne grund opmuntrede

de Ukraine til at indføre blokade mod import af kul og stål, som udbryderstaterne stadig leverede. USA var tilfreds med at bruge Krims genforening til at angribe Rusland.

Suslov rapporterer, at ukrainsk industri er ved at kollapse, og der er nedgang i skatteindtægter. Halvfems ukrainske kommercielle banker er lukket. Finansindtægter vokser, men de holder ikke trit med priserne for fødevarer, forbrugsvarer, energi og andre fornødenheder. Der er en massiv omfordeling af offentlig rigdom til fordel for oligarker, monopolister og korrupte myndigheder.

Suslov siger, at der ikke kommer nogen hurtig genrejsning af den ukrainske industri, fordi den er designet til at fungere sammen med den russiske økonomi. Vesteuropas og USA's tekniske krav kan ikke imødekommes uden en storstilet genopbygning og optimering af værktøjer.

Foto: Viktor Suslov.

Rettelse: I Schiller Instituttets Nyhedsbrev af 24. juli er vi desværre kommet til at kalde Viktor Suslov for tidligere russisk udenrigsminister. Han er tidligere russisk økonomiminister. Vi beklager fejlen. (-red.)

Den tyske Körberstiftelse vært for Sergei Lavrov i en ligefrem dialog

17. juli, 2017 – Den tyske Körberstiftelse (Körber Stiftung) holdt et møde den 13. juli i Berlin, der så deltagelse af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, lederen af München

Sikkerhedskonferencen Wolfgang Ischinger, Alexander Rahr fra Tysk-Russisk Forum, tidligere tyske udenrigsminister Joschka Fisher, samt andre, og frembød en mulighed for en ligefrem diskussion, hvilket fandt sted, som det ses af rapporten fra Sputnik.

Alexander Rahr sagde, »For mig var det vigtigt, at udenrigsminister Lavrov fik lejlighed til at tale om den russiske narrativ om begivenheder i en hel time. Det russiske synspunkt afvises ofte af Vesten som propaganda, men i dag ... lykkedes det os at få en dialog ... Vi må finde en fælles løsning på Syrien. Vi har ligeledes brug for en fælles, europæisk sikkerhedsstruktur. Vi har brug for at forsøge at integrere Rusland i disse processer.«

Minister Lavrov kommenterede Ischingers beskrivelse af den russiske udenrigspolitik som »en katastrofe«, i et nyligt interview i *'Kommersant'*.

»Jeg ser, at hr. Wolfgang Ischinger er blandt tilhørerne«, sagde Lavrov. »Jeg har for nylig læst hans interview til en russisk avis, hvor han sagde, at Ruslands udenrigspolitik var en 'katastrofe'. Gad vide, hvordan han ville beskrive den politik, som de, der har gennemført scenariet i det større Mellemøsten, i Irak, Syrien, Libyen og Yemen, har ført. Ville han mon beskrive det som en triumf?« Dernæst responderede Lavrov til Ischingers kommentarer og sagde, at USA og dets allierede »foretrækker at udråbe sig selv som de eneste vindere ... De traf deres valg til fordel for at ændre skillelinjerne op mod vore grænser – gennem udvidelsen af NATO og dernæst gennem gennemførelsen af EU 's program for Partnerskab mod Øst ... hvor de præsenterede deres østlige partnere for dilemmaet om at vælge enten Rusland eller Vesten«.

Sluttelig understregede Lavrov ligeledes: »De, der kendere russere, vil forstå, at det ikke ligger i vores natur at blive fornærmede eller bære nag til nogen. Hvis og når EU finder det

nødvendigt at vende tilbage til normale relationer med Rusland, vil vi gengælde tjenesten og fremme samarbejde i det tempo og i den grad, som vore partnere er parat til at leve op til. Men jeg tror, vi vil bevare et 'sikkerhedsnet' mod eventuelle nye tilbagefald til konfrontation.«

Sergei Lavrovs tale kan høres her – begynd 16:40 min. – med engelsk voiceover.

Italexit og Bælte & Vej drøftet på konference om EU's fremtid i Bruxelles

29. juni, 2017 – En internationale konference om »EU's Fremtid / En ny model for samarbejde mellem Europas suveræne nationer« fandt sted den 28. juni i Europaparlamentet i Bruxelles. Værten Marco Zanni, EU-parlamentsmedlem for Italien, samlede internationale eksperter og politikere for at drøfte alternativer til den Europæiske Unions mislykkede system.

Paneldeltagerne var: Alberto Bagnai fra Pescara Universitet; Liz Bilney, direktør for organisationen Leave.EU; økonom i Lega Nord Claudio Borghi; leder for Kinas Program for Økonomisk Politik (Nottingham) og Universitetserhvervsskolen (Shanghai); samt Giandomenico Majone fra Europæisk Universitetsinstitut i Firenze, og de diskuterede det, Zanni i introduktionen beskrev som »forskellige udtryk for samarbejde mellem europæiske lande«. Fremlæggelserne sluttede med en intervention fra Matteo Salvini, leder af partiet Lega Nord.

Før Salvinis indlæg, oplæste Harley Schlanger [tidligere leder af LaRouche PAC i Houston, USA, nu Tyskland] en støtteerklæring til konferencen, der blev sendt af tidligere kampagnerådgiver til Trump, Roger Stone.

Arrangementets hovedformål var, sagde Zanni, at

»åbne en debat og udfordre den retorik, ifølge hvilken EU skulle være den eneste ramme for samarbejde mellem europæiske lande. Vi tror ikke på TINA (There Is No Alternative)-retorikken, og vi vil vise det europæiske folk, at der findes bedre udtryk for samarbejde. Det er mislykkedes for EU at give fremgang, samarbejde og fred til Europas folk. Så tiden er inde til at tænke på alternativer.«

De mest interessante præsentationer blev givet af professor Bagnai og professor Geraci, med førstnævnte, der fremlagde en original model for at vurdere de økonomiske virkninger af at forlade euroen på den italienske nationaløkonomi, og med sidstnævntes fremlæggelse af politikken bag kinesisk økonomisk udvikling.

Bagnai afslørede de terrorist-scenarier, der fremføres af pro-euro-propaganda og selv akademi-medlemmer, af hvilke nogle gik så vidt som til at forudsige en 40 % 's kollaps af Italiens nationaløkonomi, hvis Italien forlader euroen – som under Anden Verdenskrig!

Han fremlagde to scenarier: en »Basis-case«, i hvilken Italien forlader euroen og ikke ændrer sin økonomiske politik; og en case, hvor Italien forlader euroen og gennemfører kontracykliske politikker. Sådanne politikker ville imidlertid være minimale: blot en genetablering af kvoten for offentlig investering på samme niveau, som før krisen.

I »Basis-case« blev det demonstreret, at Italiens produktion umiddelbart vil falde, men vil rejse sig i løbet af nogle år. I det andet scenario begynder produktionen omgående at stige og når op på en vækst på 4 % på to til fire år. Bagnai

demonstrerede, at der ikke ville komme nogen hyperinflation.

Euroen vil falde sammen, sagde Bagnai. Det er derfor

»kriminelt ikke at undersøge et fænomen, der med sikkerhed vil indtræffe. 'Europas fædre' har bygget et hotel uden nødudgange«. »To ting er sikkert omkring Europa«, sagde Bagnai: 1) Det vil slutte: og 2) De, der kører det, ved ikke, hvad de skal gøre. Dette er tragisk.

»Vi har en sådan inkompetent ledende klasse pga. medierne«, fortsatte Bagnai. »Medierne er demokratiets største fjender.«

Vi må blive euroen kvit for at genvinde

»friheden til at gennemføre økonomiske politikker, en frihed, der bliver os nægtet«, erklærede Bagnai lidenskabeligt.

Professor Geraci, der har boet i Kina i 10 år, fremlagde en billede, der *»ikke klart opfattes i Europa«*. Kinas kamp mod fattigdom er en fantastisk succes, sagde han. Indkomst per person er vokset 100 gange i de seneste fyrré år. Kina intervenerede kraftigt med en dirigistisk politik, da det indså, at væksten i varefremstilling det år var nul, og introducerede sin 2025-plan i maj 2015. Produktionen steg omgående. Den kinesiske regering styrer udviklingen med intern migration, med en årlig plan for migration, og bestemmer, hvor mange mennesker, og hvem, der har tilladelse til at flytte fra landdistrikterne ind til byerne.

Så fremragende et billede af Kinas udvikling, han end fremlagde, så advarede Geraci imidlertid om, at Kina, gennem Bælte & Vej Initiativ (BVI), ville blive i stand til at invadere vesten med eksklusive, højteknologiske produkter, som dets industri allerede er i færd med at udvikle.

Claudio Celani intervenerede i begyndelsen af Spørgsmål & Svar-sektionen og introducerede sig selv som næstformand i Movisol, som er den italienske gren af LaRouche-bevægelsen.

Han adresserede Geracis præsentation og afviste ideen om, at Kina kunne være en trussel og insisterede, at BVI-politikken er et nyt paradigme og en mulighed for udvikling. BVI repræsenterer præcis de kontracykliske politikker, som professor Bagnai var fortalere for i sin fremlæggelse, sagde Celani og rapporterede, hvordan Kina i 2011 havde foreslået den italienske regering at hjælpe med at bygge infrastruktur, for at Sicilien kunne blive »Middelhavets Manhattan«, inklusive havne, lufthavne, forbindelse til det italienske hovedland gennem Messinabroen og højhastighedsjernbaner.

Professor Geraci responderede positivt og takkede Celani for interventionen, der gjorde det muligt for ham at fremhæve forskellen mellem handelspolitikker og investeringspolitikker. Vi må være årvågne mht. handelspolitikker og kunne forsvare vore produkter, sagde han. Med hensyn til de såkaldte *»Green Field Investeringer, så er de velkomne, fordi de skaber jobs, udvikler infrastruktur osv.»* Kina er det eneste land i verden, der kan mobilisere kapital, arbejdskraft, råmaterialer og knowhow på én gang, understregede Geraci. Alt imens Italien i mere end et århundrede har diskuteret at bygge den 2 km lange Messinabro, men ikke bygget den, *»så byggede man i Shanghai, hvor jeg bor, en 32 km lang bro over havet«*. Endnu et eksempel: Da der var et alvorligt jordskælv i Sichuan i 2008 med 100.000 dræbte, var jordskælvsområdet ude på landet, et fire timer lang kørsel plus muldyr, *»skabte de et projekt for to tunneller og byggede på tre måneder, hvad der svarer til Mont Blanc-tunnelen, to gange 10 km.«*

Det er denne form for projekter, vi bør støtte, sagde Geraci og takkede atter Celani for spørgsmålet.

Under private diskussioner blev det klart, at andre talere havde mere tilbagestående anskuelser mht. Kina, og som grundlæggende set skyldes en forkert opfattelse af økonomi. Dette viser, at »populister« må uddannes. Mødet i Bruxelles var et vigtigt skridt i denne udvikling.

Video: 6 min. klip udlagt af Movisol:
<https://www.youtube.com/watch?v=Nzbd3EXuikQ>

Den tre timer lange konference på enten originalsproget eller med tolkens voiceover kan vælges her: <http://web.events.streamovations.be/index.php/event/stream/beyond-the-eu-a-new-model-of-cooperation-between-european-sovereign-nations>

Ruslandsekspert Rahr siger, Putin og Trump vil have lange møder under G20-topmøde

24. juni, 2017 – I et interview med RT i Potsdam i forbindelse med Russisk-tysk Forum den 22.-23. juni, sagde forskningsdirektør og ruslandsekspert, Alexander Rahr, at han er overbevist om, at G20-mødet mellem Putin og Trump vil finde sted, og at de to ledere vil have et langt møde. »Jeg håber, mødet vil finde sted. Der er kræfter, der ønsker at forhindre dette møde i at finde sted. Jeg tror, det vil finde sted, og at de to mænd vil have lange drøftelser«, hvor de diskuterer samarbejde om strategiske hovedspørgsmål.

Rahr sagde også, mht. dialogen mellem EU og Rusland, »Rusland er gidsel i interne konflikter i EU«.

Der er i øjeblikket ingen kanaler for dialog mellem EU og Rusland, sagde Rahr, men heldigvis har vi Potsdamer-dialogen og mange netværk i Tyskland, hvor folk, der har kendt hinanden i 20-40 år, kan tale sammen.

»Hvis Tyskland alene kunne bestemme mht. de bilaterale relationer med Moskva, ville Tyskland for længst have gjort det. Men vi har en situation, hvor Tyskland er indlejret i en EU-konsensus. Dette gør tingene vanskelige. Folk i Moskva forstår ikke altid dette, men den tyske elite vil ikke ændre på dette, ønsker ikke at ændre det. De vil altid søge konsensus i EU.«

Og i EU, fortsatte han, har vi fem stater, der ikke ønsker at have relationer med Rusland, og endda ønsker at øge sanktionerne. Og vi har fem andre stater, der gerne ophævede sanktionerne i morgen. Rahr nævnte Polen og de Baltiske Lande som hardliners. EU er splittet i mange spørgsmål, og »Merkels politik, som jeg forstår det, gå ud på at bevare konsensus for enhver pris. Tyskland er bange for, at hvis det markerer sig med en stærk holdning til et bestemt spørgsmål, der kraftigt modgås af andre, så kunne EU ende i en krise.«

»Rusland er gidsel for disse interne konflikter eller, lad os sige, for disse vanskeligheder internt i EU.«

Foto: Alexander Rahr, forfatter og politolog, gav et interview til RT under Potsdamer-begivenhederne.

EU vil lukke to italienske banker

20. juni, 2017 – I overensstemmelse med deres erklærede politik for udryddelse af banker i lokalsamfundet, kræver den Europæiske Kommission en »markeds«-indsprøjtning på €1,25 mia. i de to, betrængte, italienske regionale banker, Veneto Banca og Popolare di Vicenza, som en betingelse for hjælp fra staten. Dette synes umuligt at opnå, så nu har staten kun én løsning

tilbage under EU-lov: adskil de gode ting (bankindsud, kredit, der betales på, selskabscentre, formueforvaltning og statsobligationer) fra de dårlige ting, og så sælge de førstnævnte og beholde sidstnævnte. Rothschild er forsigtig.

Selvfølgelig mister detailkunder deres penge gennem bail-in (ekspropriering) af underordnede obligationer. Som vi tidligere har rapporteret, er dette allerede begyndt, med regeringens udstedelse af et dekret, der suspenderer betalingen af en mindre Veneto Banca-obligation, der forfalder den 21. juni. Dette kunne udløse en panikbølge i hele systemet med lokale banker, med kunder, der motiveres til at trække deres opsparring ud og sætte dem i større banker.

Ifølge en kilde i Europaparlamentet, var dette sandsynligvis EU's plan fra starten. Kilden sagde, at de først ville løse det spanske bankproblem med Banco Popolar, for derefter at fokusere på de italienske banker. Formanden for Den europæiske Centralbanks bestyrelse, Danièle Nouy, blev i en EP-høring i går spurgt, hvorfor hun, som ECB-bestyrelsesmedlem, ikke kunne forudse problemerne med Banco Popolar og lod banken bløde under stormløbet på bankindsud. Nouy svarede, at der ikke var noget, de kunne have gjort for at forhindre det. Det tog så lang tid at intervenere, fordi ECB var i færd med at vurdere bankens niveau af likviditetsproblemer. (!)

EU-institutioner har for længe siden erklæret, at der er for mange små banker i Europa, og deres politik agerer i overensstemmelse med en sådan erklæring. Små banker er underkastet en straffende EU-regelramme og gjort nonprofitable gennem nulrentepolitikken, og de tvinges enten til at blive fusioneret, eller også udstykket og sluttelig lukket ned. Således forsvinder banker i lokalsamfund langsomt, og cancerøse TBTF-banker vokser.

Prognose fra EU-kommissionen: Afbetaling af græsk statsgæld kunne kræve op til 56 % af BNP!

21. juni, 2017 – Selv den Europæiske Kommission giver udtryk for bekymring over den græske gælds erholdelighed, idet de frygter, det kunne kræve mere end 50 % af Grækenlands BNP at afbetale på den!

En analyse af den græske gæld, der kræver yderligere forholdsregler for at gøre den erholdelig, var vedhæftet den endelige gennemgang. Ifølge *Bloomberg* og den græske avis *Kathimerini* krævede EU-kommissionen en forlængelse af obligationernes løbetid og en forlængelse af de afdragsfri perioder for afdrag og renter, så vel som for afkastet af nationalbankernes profit af de græske obligationer, de har.

Ifølge Kommissionens analyse af gældens erholdelighed, så forventer det »optimistiske« scenarie på bundlinjen, at gælden vil absorbere, i gennemsnit, 20 % af Grækenlands bruttonationalprodukt frem til 2060 (!), hvilket ville kræve et gennemsnitligt, primært overskud på 2,2 % af BNP i hele perioden efter 2022 – frem til dette tidspunkt bør det primære overskud være 3,5 %, som Eurogruppens beslutning for nylig dikterede.

Dette negative scenarie ser gælden nå op på 241 % af BNP i 2060. I dette scenarie overstiger brutto-finansbehovet 20 % af BNP fra år 2033 og når op på ikke mindre end 56,6 % af BNP i 2060! Betingelserne for dette scenarie er et primært overskud på 1,5 % af BNP mellem 2023 og 2060, med en gennemsnitlig

vækstrate på 2,7 % i samme tidsrum.